

[Statsministeren]

»I den forbindelse må man lægge vægt på de forskellige vækstrater i kommunernes« – hør nu efter! – »i kommunernes og statens forbrug. En mere beslutsom indsats for at bremse væksten i kommunernes forbrug kunne omfatte sådanne elementer som at forhøje den andel, modtagerne må betale for visse offentlige ydelser, indførelse af udgiftslofter og begrænsning af væksten i antallet af ansatte.«

Man aner den kloge finansministers holdning – nu er det i dette tilfælde den svenske, jeg tænker på, men de to er ikke meget uenige – bag disse ord i OECD-rapporten.

Hr. Svend Auken havde nogle betragtninger om samarbejdet mellem S og SF. Jeg har den opfattelse – og den kan andre da bestride, men det er altså min helt oprigtige opfattelse – at skulle vi gå hen og få en S-SF-regering, så ville det igen bringe grundlaget for et sundt velfærdssamfund i fare. Jeg tror, arbejdsløsheden ville stige, det tror jeg, for fik vi en S-SF-regering – det får vi selvfølgelig ikke, men det er da interessant at beskæftige sig med de teoretiske konsekvenser deraf – så ville vi få en enorm stigning i de offentlige udgifter, det er helt uundgåeligt, og fik vi det, ville vi også få stigende arbejdsløshed. Sådan er sammenhængen.

Jeg mener, firkløverets indsats har betydet, at vi har reddet grundlaget for velfærdssamfundet. Vækst var nødvendig for at skaffe os råd til det velfærdssamfund, vi kendte i 1982, og hvis hovedtræk er bevaret. Hvorfor var velfærdssamfundet i fare i 1982? Fordi vi havde statsudgifter, som ikke blev dækket af indtægterne. Skattetrykket er unægtelig steget i firkløverregeringens tid. Det er ikke så underligt; det er et udtryk for, at vi har måttet betale afdrag og renter på en indenlandsk gæld, som blev oparbejdet før 1982, hvor de offentlige udgifter jo langt oversteg de offentlige indtægter.

I perioden før 1982 steg udgiftstrykket år efter år. Hvis hr. Svend Auken og hans parti skulle have haft dækning for de udgifter, de afholdt, skulle de have skabt et skattetryk på 56 pct. dengang i stedet for de 45 pct., det var på. Men man nøjedes med de 45 pct., og resten gældsatte man sig for.

Vi har stadig et for højt skattetryk, men vi kan i hvert fald glæde os over, at udgiftstrykket er faldet, og det er nu engang udgiftstrykket, som i det længere løb bestemmer,

hvor højt skattetrykket nødvendigvis må være. Skattetrykket er for højt. Det var i fjor på 50,4 pct., i år nogenlunde det samme, formentlig ca. 50,3 pct. Regeringen lægger afgørende vægt på at undgå, at skatterne til næste år og til næste år igen kommer højere op. Tværtimod har vi det langtidsmål, at skattetrykket kan lempes.

Jeg tror altså, vælgerne skal passe på S-SF-konstruktionen. Jeg tror, det bliver et dyrt bekendtskab. Jeg tror, man køber katten i sækken. Det siger jeg ikke, fordi vi står umiddelbart foran et valg, men der tales jo så meget om det samarbejde, og hr. Svend Auken gjorde det så smukt i dag. Men der er ingen af os, der kan få at vide, hvad indholdet af det samarbejde egentlig skal være. Jo, siger hr. Svend Auken, og hr. Anker Jørgensen har sagt det så tit, det skal bygge på Socialdemokratiets politik.

Nu kan det i og for sig være slemt nok, det erkender jeg, men der er altså ingen, der skal få mig til at tro, at det bliver virkeligheden, hvis vi en dag oplever et flertal af S og SF. Spørg bare hr. Gert Petersen! Hr. Gert Petersen vil da også have noget at skulle have sagt. Og hvis man først har fået et S-SF-flertal, som er fundamentet for en regering, så får SF og hr. Gert Petersen meget at skulle have sagt, og det bekymrer mig naturligvis. Jeg tror ikke, det vil gå godt for dansk økonomi, hvis de to partier får magten tilsammen. Så kommer vi hurtigt tilbage til situationen fra 1982.

Må jeg så sige til sidst om den dagsorden, der er stillet, at det er en interessant dagsorden – uhyre – af to grunde især. For det første er det jo interessant, at den stilles af S og SF i fællesskab. Jeg ved godt, at vi har oplevet det tidligere, men det her drejer sig jo om en afslutningsdebat, og jeg forstår godt det mønster, som nu tegnes. For det andet: at S og SF i dag sammen stiller en dagsorden, svarer udmærket til hr. Svend Aukens tale, som er historisk, mener jeg, derved, at den for første gang som budskab fra Folketingets talerstol knytter Socialdemokratiet uløseligt til samarbejdet med SF.

Jeg vil naturligvis anbefale at stemme imod dagsordenen. Jeg kan godt se, at det kan give nogle problemer, og jeg kan udmærket forestille mig, at den lange sommer kan blive en streng, sej periode for S og SF.